

वा० रा०

॥ ७१ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ सलक्ष्मणः ॥ ३२ ॥ राजशार्दूलः क्षत्रियश्रेष्ठः ॥ ३३ ॥ ममकांक्षिते मदभीष्टप्रयोजननिमित्तसंपादनोचितकाले आगतः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इह मत्स
मीपे गुरुषुदृढभक्तयोपेताः ॥ एतेनपूर्णविद्यतयादानपात्रत्वं सूचितं ॥ ३६ ॥ वसिष्ठपुत्रं सुयज्ञमानयेत्यनेन मूलप्रभोर्दशरथस्य वसिष्ठः पुरोहितः तत्पुत्रस्य तत्पुत्र इति न्याये
न सुयज्ञस्य विशिष्यानयननियोगः ॥ अस्यैव गृहे आयुधस्थापनमिति शेषः ॥ ३७ ॥ इति रामाभिरामे० वा० अ० एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अभेद्येकवचेदिव्येतूणीचाक्षय्यसायकौ ॥ आदित्यविमलाभौ द्वौ खड्गौ हेमपरिष्कृतौ ॥ ३० ॥ सत्कृत्य निहितं सर्वमेतदाचार्यसद्व्रनि ॥
सर्वमायुधमादाय क्षिप्रमाव्रजलक्ष्मण ॥ ३१ ॥ ससुहृज्जनमामं च्यवनवासाय निश्चितः ॥ इक्ष्वाकुगुरुमागम्य जग्राहायुधमुत्तमं
॥ ३२ ॥ तद्विव्यं राजशार्दूलः सत्कृतं माल्यभूषितं ॥ रामाय दर्शयामास सौमित्रिः सर्वमायुधं ॥ ३३ ॥ तमुवाचात्मवान् रामः प्रीत्या ल
क्ष्मणमागतं ॥ काले त्वमागतः सौम्यकांक्षिते मम लक्ष्मण ॥ ३४ ॥ अहं प्रदातुमिच्छामि यदिदं मामकंधनं ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तपस्विभ्यस्त्व
या सह परंतप ॥ ३५ ॥ वसंती हृदं भक्त्या गुरुषु द्विजसत्तमाः ॥ तेषामपि च मे भूयः सर्वेषां चोपजीविनां ॥ ३६ ॥ वसिष्ठपुत्रं तु सुयज्ञमा
र्यं त्वमानयाशुप्रवरं द्विजानां ॥ अपि प्रयास्यामिव न संमस्तानभ्यर्च्य शिष्टान् परान् द्विजातीन् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० अयो०
एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततः शासनमाज्ञाय भ्रातुः प्रियकरं हितं ॥ गत्वा सप्रविवेशाशु सुयज्ञस्य नि
वेशनं ॥ १ ॥ तं विप्रमग्न्य गारस्थं वंदित्वा लक्ष्मणो ब्रवीत् ॥ सखे भ्यागच्छ पश्य त्वं वेदमदुष्करकारिणः ॥ २ ॥ ततः संध्यामुपास्थाय गत्वा
सौमित्रिणा सह ॥ ऋद्धं संप्राविश लक्ष्म्यारम्यं रामनिवेशनं ॥ ३ ॥ तमागतं वेदविदं प्राजलिः सीतया सह ॥ सुयज्ञमभिचक्राम राघवोऽग्नि
मिवा र्चितं ॥ ४ ॥ तत इति ॥ १ ॥ अग्न्यगारं अग्निहोत्रशाला ॥ हे सखे रामस्य वेदम आगच्छ ॥ दुष्करकारिणो रामस्य प्राप्तं राज्यं त्यागपूर्ववनं जिगमिषोः कृत्यं
च पश्येति शेषः ॥ २ ॥ संध्यां माध्याह्निकीं ॥ ३ ॥ अभिचक्राम प्रत्युत्थानादिकृतवान् ॥ अर्चितमग्निमिव होमकाले इति शेषः ॥ ४ ॥

अ० कां०

॥ ७१ ॥